

[Undervisningsministeren.]

udvalget. Men når hr. Poul Dam i den forbindelse udtrykkeligt nævnte, at det i § 11 sættes som en tilskudsbetingelse, at skolen følger tilsynets anvisninger, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at den gældende friskolelov har en bestemmelse, som svarer dertil, idet det hedder, at det er en betingelse for, at en friskole kan oppebære stats-tilskud, at den underkaster sig det tilsyn, som er angivet i afsnit 2 osv., og imødekommer de krav, der stilles fra tilsynets side. Der tænkes altså ikke indført nogen ny praksis her. Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at forslaget udvider forældrenes ret til at vælge tilsynet.

Hr. Poul Dam spurgte også, om det er symptomatisk at ordet hjemmeundervisning er fjernet fra teksten. Det er det ikke; det er, som hr. Poul Dam i øvrigt også formodede, udtryk for et ønske om at gøre lovens titel så kort som muligt.

Der har været rejst en del spørgsmål, som jeg gerne vil svare på, og som man mere udførligt vil gennemgå i udvalget. Hr. Orla Møller var inde på, at det måske ikke er tidssvarende, at man har denne adskillelse mellem 1.-7. klasse og 8.-10. klasse. De sidste klasser, 8.-10. klasserne, vil jo efter forslaget være under ministerielt tilsyn, og det hænger naturligvis sammen med, at man på disse klassetrin vil have eksamener og statskontrollerede prøver. Jeg kan meget vel se tankegangen, som ligger bag hr. Orla Møllers udtalelse, i en tid, hvor skellet, om jeg så må sige, mellem de 7 første årgange og de efterfølgende årgange bliver mindre og mindre. På den anden side tror jeg, man skal overveje netop tilsynet til det; der er blevet betegnet som det traditionelle for friskolerne og vel ikke mindst for de ældre friskoler — de, der i deres oprindelse går tilbage til de første friskoler — og spørge, om ikke netop de er interesseret i og har et ønske om dette særlige tilsyn for 1.-7. klasse. Disse ældre friskoler lægger jo en afgørende vægt på, at det er disse 7 årgange, som er friskolens område. Nogle af dem har 8. og 9. og måske 10. klasse også, men det er vist alligevel stadig væk traditionelt sådan, at man i friskolekredse betragter de 7 år som de årgange, friskolen navnlig skal interessere sig for, og som den har en særlig opgave over for. Det er i hvert fald ud fra det synspunkt,

at jeg vil argumentere for at bevare den opdeling, som findes her i loven. Det er muligt, at nyere friskoler vil have et andet syn på det, men jeg tror, det er væsentligt her at fastholde traditionen, vi har på dette område.

Det samme gælder i øvrigt også de bemærkninger, som hr. Orla Møller gjorde om, at tilsynet kun skal omfatte dansk, skrivning og regning. Det er i og for sig også det traditionelle synspunkt, som har ligget i friskolelovgivningen, og som er fastholdt. Om man, som hr. Orla Møller nævnte det, skulle overlade også tilsynet i disse 3 fag til forældrene selv, således som det gælder for anden undervisning, var måske værd at overveje, men i hvert fald, skærpe tilsynet mener jeg ikke man bør gøre.

Man har i denne forbindelse også nævnt spørgsmålet om befordringsgodtgørelse for elever til friskoler og dér henvist til den udvidede adgang til, at skoler kan samle elever fra 6. og 7. klassetrin i en enkelt skole eller arbejde sammen om det. Jeg forstår vel synspunktet, men jeg tror, at det, som er nævnt i bemærkningerne til forslaget, at man gerne vil opfordre kommunalbestyrelserne til at bidrage til en sådan ordning, er det videste, vi kan gå. Jeg ser ikke, at der er mulighed eller grundlag for at pålægge kommunerne en pligt til at betale for befordring til disse skoler.

Der er fremhævet det væsentlige nye træk, at de frie skoler eller friskolerne og de private realskoler nu får adgang til at give specialundervisning enten på skolen selv eller ved samarbejde med de kommunale skoler. Det betragter også jeg som et meget væsentligt fremskridt, noget, der jo er anbefalet af det særlige udvalg, som har arbejdet med spørgsmålet om at skabe bedre vilkår for handicappede elever.

Spørgsmålet endelig om lønningerne vil vel nok egne sig til en nærmere gennemgang i udvalget, men jeg vil gerne fremhæve det, som ligger bag ved de bemærkninger, der er gjort, at der i forbindelse med hele lønreformen eller tjenestemandreformen jo er søgt tilstræbt ensartede lønninger, og at det er det synspunkt, som ligger bag ved det, der er foreslået af bestemmelser vedrørende „københavnslønninger“. Men da hele dette spørgsmål vel nu er ved at være afklaret efter forhandlingerne om de københavnske